

Kossuth apánk.

Írta: dr. Csengődy Lajos.

Sokféle megnyilatkozásban fejezte ki a mi magyar népünk a legnagyobbjai iránt érzett értékelését. De ezek közül mindenesetre azok a legjellemzőbbek, amik a nemzet leglelkéből születtek és az egész nemzet köztudatába ugyszólva véglegesen beidegződtek.

„Szent” az országalapító nagy István és László, „Nagy” az ország-határokat a három tenger partjáiig kiterjesztő Lajos, „igazságos” az áldottemlékü Mátyás, stb. — mindazonáltal talán mindenkinél bensősebb lelkítartalmat az a mellék-név fejez ki, amely a mai napokban minden magyar emlékezésének a középpontjában álló magyar Kormányzó, Kossuth Lajos névvel kapcsolódott elválaszthatatlanul, ami igazán a nép lelkében született meg, amely emlékeztetésben őt máig is „Kossuth apánk” kifejezéssel tartja számon.

És valóban, a magyar nép számára alig volt államférfiúi pályafutás, amely nagyobb jelentőségű lett volna, mint éppen az ő v é.

Ha semmi mást nem tett volna, ha semmi más nem is kapcsolód-nék emlékéhez, mint egymagában az a tény, hogy a magyar nemzet fogalma az ő ténykedése révén ölelte magába az addigi nemesi rend mellett a jobbágysorsból felszabadított és honpolgárrá vált népi rétegek teljes egészét is, amit ma már másként el sem képzelhető természetesnek tartunk, már ezzel egymagában is éppen elég alapot szolgáltatott volna ahhoz, hogy ezt a melléknevet nyerje el.

De mi volt ez mindazokhoz a szolgálatokhoz képest, amit nemzetének tett ezernyi más formában és változatban!

Milyen világ lehetett az, amikor Petőfi ezt dalolta: Ha nem születtem volna is magyarnak, e nép mellé állanék ezennel én, mert nincsen nála elhagyatottabb, üldözöttebb nép e föld kerekén... E verassorok mögött ott ágaskodott az árva magyar ellen felagyarkodó horvát, a fellázított oláh, a neki-bőszült rác, a bár csak töredékében, de mégis nekibuzdult tót és mindezeket felül és kívül az egész osztrák reguláris armádia, kiknek minden kardja a magyar testébe vágott, szuronyhegye magyar szívet keresett és magyart irtott, amerre csak elért.

Nemcsoda, ha a legnagyobbak

és a vezetésre elhivottak legnagyobb részének, köztük Szécsényi-nak a szíve is megremegett...

Hisz mégcsak számbavehető-nek nevezhető sereget sem tudott ellenük vezényelni és velük küzdelembe szállani a magyar!

Nagy vihar jöttékor, bármi legyen bére, valakinek állnia kell tornác küszöbére — éneklia a költő. Ebben a magyarra rázudult vad viharban ezt a valakit Kossuth Lajos személyében küldte a Gondviselés a magyar sors tornácának küszöbére.

És „csapzott homlokával” ne-kivágott — szinte egymagában a vad viharok Kossuth Lajos.

Pusztá szavával olyan honvéd-sereget állított talpra, amely alig félesztendő mulva minden ellensé-gét a földre teperte és Bécs felé futt Windischgrätz maga is az ifju császárral és egész armádiájával.

Pedig ő maga is csak egy eszköz volt a magyar sors kezében. Hisz amit lelke érzett, az ott izzott minden igaz magyar lelkében. A legmagasabb arisztokráciától kezdve a legegyszerűbb pórnépretegigannyi millió talált egymásra és forrott össze olyan nemzeti egységbe ne-vének varázsára, aminőhöz hason-lót Rákóczi óta nem látott ez a magyar haza!

Üstökös vagy oh magyar di-csőség, mely jött s távozik, hogy századok multával újra lássák fé-nyét a népek s rettegjék — vált valóra a költő álma a maga teljes egészében!

S bár távoznia kellett ennek is, de még az elbukás napjaiban is mely óriássá nőtt e név egész Európában. Valamire csak vitte vándorutja, mily elemi erővel szol-gálta és mindenkor csak nemzetét. Mely kitörülhetetlen glória övezte mindenütt a két világrészben a ma-gyar nevet, valahol csak megfordult, akik addig rólunk csak alig is tud-tak valamit. És mely hatalmas erőt jelentett száműzetése magányában is az itthon szinte korlátlanul ér-vényesülő politikai hatalom ellené-ben, amely végeredményben csak a kiegyezéssel volt képes őt lesze-relni! Ezzel véve éltét a dalnak, amelyet magyar sohasem fog elfe-lejteni, amíg önmagát meg nem tagadja: „Ha még egyszer azt üzeni...”

Kossuth apánk felé fordul a magyar tekintet a jelen sorspróbák közepette is, amikor „mindennap fegyverünk élete lapot irt a törté-netbe.”

Amikor újra amaz „ősellenség” van ismét lezudulóban a magyarra!

Példájának varázsa tanítson a világ e legvadabb viharában is megőrizni bátorságunkat, bizni a magunk erejében és rátálatni azokra

a nemzetünk legmélyén szunnyadó erőforrásokra, amik újabb ezer esztendőkre felé hivatottak az utat elkészíteni! Ezek áramába álljon be — mint az ő idejében — a magyar, a német, a rác, a tót,

mind, ki e haza porából lett és ennek kenyerét eszi s ennek porával hivatott elvegyülni kihűlt holttesteme!

És akkor a poklok kapui sem vesznek diadalmat rajtunk!

Emlékezzünk!

Az éltető tavaszi nap beragyogja a magyar földet s az új termés közeli ígé-rete, új lehetőségek izgalma melegíti a lel-keket. A tavasz mindig új elindulást je-lent az emberi életben, megújulást erőben, hitben akarásban. A vérrel szerzett ma-gyar föld több mint ezerszer termékenyül meg a tavaszi esőtől és napsugártól, csak egyetlenegyszer volt meddő a magyar ta-vasz; csak egyetlenegyszer uniformizáltak tébolyult lelkek a tavaszi színeket. 1919 tavasza a nemzetköziség vörös mákonyát hozta a magyar életbe.

Emlékezzünk! A megelőző világhá-boru után a vörös tavasz előhírnökei, Károlyi Mihály tehetségtelen, romboló forradalmának szocialistái és demokratái vétkes könnyelműséggel eljárták a tör-ténelmi Magyarországot és kiűzték a fegyvert a határokat védő magyar kato-nák kezéből. 1919 tavaszán a hazafiatlan baloldali agitáció már nem tudott ellen-állni a szabadjára engedett szélsőbaloldali erőnek s a politikai hatalmát átjárták a kommunisták kezére. 1919 tavasza en-nek a kommunista politikai látszathata-lomnak a jegyében köszöntött Magyaror-szágra. Az összeomlott ország megcson-kitott, vérző testére vörös leplet borítot-tak s a nemzetköziség hazug jelszávaival, a bolsevizmus tébolyult ábrándjaival igye-keztek e'csitítani, elnémitani a szenvedő Magyarországot. Soha tehetségtelenebb, lelkiismeretlenebb, hazafiatalabb s a faj-tától idegenebb réteg nem csinált forra-dalmat a világon. Soha sem érte a ma-gyarságot megsemmisítőbb csapás a tör-ténelemben, mint ezen a tavaszon, ami-

kor a saját körünkből kiszakadt s magu-kat magyaroknak nevező egyének hoz-zányultak a nemzet' szent hagyományai-hoz, feltéve, hogy értékeikhez és féktelen rombolást indítottak az országban.

Emlékezzünk! A magyarságot egy ezredéven át a fajta sajátos ereje, faji, nemzeti egyéniségünk minden más nép-től elütő színei, örök, megváltozhatatlan egyéniséggé sűrített jellemvonásaink tar-tották meg. A vörös tavasz a nemzetit a nemzetköziséggel, a magyarságot a haza-fiatlansággal, a nemzet politikai egyéni-ségét a bolsevizmus vörös uniformisával akarta felváltani. S mert ez a politikai látszathatalomhoz jutott vörös csőcselék éppen a nemzet leglényegesebb értékei-hez nyult hozzá s a magyarság létalap-ját kezdte ki, ezért kellett igen rövid idő alatt elvesztenie a rémuralom fenntartó eszközeit, ezért kellett végzetesen elbuk-nia négy és fél hónapi örült rombolás után.

Emlékezzünk! Pontosan egy negyed-század e'ött, azon a birhedt tavaszon egy tőlünk idegen fajtából' kiszakadt népvezé-rek hirdettek hamis paradicsomot a ma-gyarságnak, hogy ezzel eltereljék a figyel-met saját élsődi fajtájuk nemzetközi ér-dekszövetségről. A magyar munkásság legaljából kikerült vezetők léptek a ko-moly, képzett, szorgalmas szakmunkások élére és hangos szóval igyekeztek elfeled-tetni a munkanélküliséget és a kenyérte-lenséget. A magyar faj, a magyar föld népére rászabadították az erkölcsi sérül-tekből alakított direktóriumokat, meg-gyalázták az istenfélő nép templomait,

Március 15.-iki emlékbeszéd

Írta és elmondotta: Feronox István esp. plébános, a Salgótarjáni Kaszinó 1944. évi márc. 15.-iki emlékünnepején.

Mélyen tisztelt Uraim! Kedves ma-gyar Testvéreim!

Páratlanul áll a nemzetek történe-tében az a sorstragédia, hogy a legbéke-szeretőbb népnek kell a legtöbbet harcolnia. Mert valóban, ha vizsgáljuk a népek történetét hazánk szomorú sorsa teljesen egyedülálló. Más népeknek is voltak har-caik, háborúik, de azok legtöbbször kapzsiságból, irigységből, vagy hatalom-vágyból származtak és csak időnként forgatták fel a nemzet békéjét. De a magyar nép letelepedésétől napjainkig csak kemény harcokkal és állandó fvé-re-hullásával tudta országát és függetlenségét megtartani. Pedig határai közül soha ki nem kívánczolt és más földjét, országát sohasem akarta. Mint a költő mondja: „Nem kell nekünk idegen égbolt, egy porzeme sem a világnak. Nekünk csak az kell, ami a miénk volt.” És abban van a tragédiánk, amit ugyancsak a költő szavaiból idézek: „kicsiny sziget vagyunk népek tengerében”. S mint ilyenek a honfoglalás óta a harcias és hódító világ-hatalmak ütközőpontjában állunk. Ezer

év óta barco'unk óriási tulerőkkel a fenn-maradásunkért és a legjobbjaink vérével fizettünk nemzeti függetlenségünkért.

Március 15.-ike nagy nemzeti ünnep, de nevezhetjük gyászünneppnek is. Mert mikor mi, mint nemzet ünneplünk, nem más az, mint fájdalommal visszaemlékezés a dicső multra és elvérzett hőseinkre. Egy kiváló írónk szavai szerint (Herceg F.): „A magyar történelem nem más, mint a magyar vértanúk díszfelvonulása”. Ennek a hatalmas légiónak az eleje belevész a honfoglalás vérvörös viharába — és nincs vége, mert jó honvédeink közül a keleti harctéren most is masiroznak az ég felé a Hadak utján. Mert ez a maroknyi nem-zet kifosztva és porig aláza is ott küzd a népek tengerében a keresztény kultúra és a nemzeti érzés gondolatáért. A tét: „le ni vagy nem lenni.” Muhi, Mohács, Világos, Trianon szomorú mérőföldkövek után eljutott a nemzet talán a legnagyobb megpróbáltatásához.

Mi, akik annyi ellenség között is több mint ezer évig független államot al-kottunk, csak két dolognak köszönhetjük fennmaradásunkat: a keresztény és a nemzeti eszmének. E kettő nálunk egyet jelent és el nem választhatók. A keresz-ténység hie, izzó lelke, szeretete és er-kölcsai gyurták olyanná a nemzetet, hogy ezer évig tudot' dacolni vésszel és vihar-ral. A nemzeti gyökér Ázsiából került, de az oltóág, amely megnevesítette, a

ledöntötték a keresztet és értéktelen papírossal fizettek az elszemizett jóságért. Az állami igazgatás asztalához a közbivalókba és a vállalati vezetők mellé beültették a pöffeszkedő elvtársakat, akik neveléses szinpadai alakjai lettek a vörös rémdramának. A társadalmi élet sötét zuhaiból előbujtak az erkölcsi rokkantak és új társadalmi erkölcsöt, egészséget és megváltást prédikáltak.

Soha ilyen március 21-ikét, roha ilyen tavaszt! Ezért az egyetlen meddő tavaszért rettenetes árat fizetett az ország. Egy nemzet igazi erejét, nagyságát, elhivatottságát azonban inkább a balsorsban, mint a jólétben, a boldog virágzásban lehet megismerni. A magyarság megmutatta ezekben az ijesztően sötét napokban, hogy méltó az életre, érdemes a magasabbrendű történelmi szerepre, megelsőpörte a vörös bünözőket s a megcsönkített ország megmaradt erejével újból megnyitotta a nemzeti gondolat s a keresztény eszme forrásait. A nemzet lelkiismerete megmozdult s éggett, sajtolt egy gondolat, amit Petőfi Sándor vésett a nemzet lelkébe: „Egy ezredév néz ránk ítélő szemmel...”

Nem árt, ha ezen a tavaszon, ezen a negyedszázados fordulón, amikor nemcsak egy esztendő, hanem évtizedek, évszázadok új élete indul el a világban, visszatérünk arra a szégyenletes tavaszra, amikor a tavaszi napsugár ragyogásánál sem láttuk meg a nemzet igazi útját s engedjük — bár rövid időre — hangoskodni az országban a hazafiain-

ságot, felelőtlenséget, a rendbontást és a vétkeket rombolást. Azóta egy negyedszázadon át dolgoztunk, építettünk a romokon és elsősorban saját erőnkkel, de barátaink támogatásával is megteremtettük a területileg nagyobb, erősebb, öntudatosabb Magyarországot. Huszonöt esztendőn át egyetlen fegyverünk a munka, s a megrendíthetetlen magyar hit volt. Ma már más fegyver is van a kezünkben s ezzel védelmi harcra folytatunk éppen az ellen a vörös áradat ellen, amely annakidején elárasztotta az országot. Küzdünk a rombolás, az istentelenség, a kulturátlanság sötét erdei ellen és védjük a magyarság örök eszményeit, fajtánk életalapjait a pusztító bolsevista hatalommal szemben. Ez a háború a magyarság védelmi harca, amit katonai és szellemi eszközökkel egyaránt folytatnunk kell a végső győzelemig. Katonáink a szövetségesek hadseregeivel megteszik kötelességüket. A mi feladatunk, hogy a gazdasági, szellemi és erkölcsi erők összefogásával védekezzünk, harcoljunk minden ellen, ami fajtánk erejét, nemzetünk egységét, társadalmunk egyensúlyát gyengíteni, megtörni igyekszik. A nemzetköziség, az idegenből hozott mérge egyszer már a sir széléig vitte az országot.

Emlékezzünk és védekezzünk! Védjük, óvjuk magyarságunkat, hitünket, nemzeti eszményeinket s a dolgozó magyar milliók tisztá lelkét mindentől, ami eltérítheti a nemzetet attól az uttól, amelyet őseink drága vére s a magyarság ezeréves alkotó munkájának fényes eredményei jeleznek.

Egyesület, dr. Filarszky Nándor a Legeltetési társulat, Vörös Kereszt, Luther Szövetség, Ker. Nemzeti Liga, Egészségvédelmi Szövetség és Koltay Imre a Balassa irodalmi és művészeti társaság nevében mondtak szívből jövő, kedves üdvözlő szavakat.

Az üdvözlések elhangzása után dr. Rátky Béla polgármester röviden visszapillantást vetett a közösségek, majd az egyesületek keletkezésére, „...Az emberi közösségeknek — mondotta — kényszerhatalom nélküli, csupán a szeretet által irányított munkáját azok végzik, akikben több a szociális érzék, az emberi összefartozandóság érzése, mint az átlagemberben. Rengeteg problémája van ugyanis a társadalomnak, amelyeket a közbatalom az ő szükségképpen merev jogi szabályaival s ezekhez a szabályokhoz kötött tisztviselővel megoldani nem képes. Ezeknek a problémáknak, feladatoknak a megoldására, a társadalomnak magának kell szervezkednie. A jogszabályokkal meg nem oldható problémák, különösen két területen: kulturális és szociális téren jelentkeznek. Ezeknek megoldása kulturált társadalmakban úgy történik, hogy a társadalomnak azok a fejlett közösségi érzéssel rendelkező tagjai, akik valami belső lelki kényszer hatása alatt többet akarnak tenni ember-társaikért, mint amire törvény kötelezi őket, összefognak és egyesületeket alakítanak.

Ezeknek az egyesületeknek a működése adja egy-egy város szellemi életének szintézisét.” Majd fejtegette a hazafiak, a különféle kulturális- és jótékonyági egyesületek érzelmi megnyilatkozásait s odaült, hogy „...valamennyi politikamentes egyesület, akár a nemzeti érzékbentartása a célja, akár önművelés, vagy a művészetek valamely ágának a támogatása, vagy a sport egy-egy ágának a művelése, akár pedig a szenvedőkön és nyomorgókra való segítség, eléggé nem értékelhető támasza a közigazgatás munkásainak.” Majd méltatta és értékelte az önzetlenül dolgozó egyesületek munkáját. „Ezt az áldozatos és önzetlen munkát — mondotta — én most itt, mint a város polgármestere, nemcsak a magam nevében köszönöm meg, hanem mindazoknak a nevében, akiknek az érdekeit gondozzák és támogatják és kérem az egyesületek és testületek önzetlen és lelkes vezetőit, hogy munkájukat végezzék tovább is azzal a mindig csak a mások baján segíteni akaró megértő szívvel és jó lélekkel, amellyel eddig végezték.” A rendkívül megleghangú és retorikai szépségű beszédét a következő szavakkal fejezte be: „Köszönöm, hogy szívesek voltak itt megjelenni s a mindenható Isten áldását kérem valamennyiök munkásságára. Egyben ígérem, hogy az összes egye-

sületeknek és testületeknek mindenkor a legnagyobb szeretettel állók rendelkezésére ott, ahol segítséget, vagy támogatást tudok nyújtani.”

Beszéde végeztével felesége kíséretében a küldöttek valamennyi tagjával melegen kezet fogott és közvetlen hangon elbeszélgetett.

Bányászok kitüntetése.

Magyarország Főmeltósága Kormányzója Budapestén, 1944. évi márc. hó 8 napján kelt legfelsőbb elhatározásával, a magyar királyi honvédelmi miniszter előterjesztésére a honvédelem érdekében kiváló buzgalommal és áldozatkészséggel teljesített hasznos munkásságukért v. Adorján Henrik h. bányagazgatónak a Polgári Honvédelmi Ezüst Erdemkeresztet, Hajnal Mihály, Szepessy István, Tordai Ede, Varga Antal főbányamestereknek, Grudán Gyula, Mrákics József bányamestereknek, Nagy János László h. főaknásnak, Cserfaludi József, Vizvári Lajos aknászoknak, Havasi Ferenc, Monori Gábor, Monori Ignác, Tóth József IV., Tóth perse János vajúróknak, Mihalik Ferencc gépmesternek, Pozsonyi János géplakatosnak és Ravasz János kórházi főápolónak a Polgári Honvédelmi Bronz Erdemkeresztet adományozni méltóztatott.

A kitüntetéseket március 15-én d. e 11 órakor adta át Nadasdy Béla ezredes, hadiüzemi személyzeti parancsnok, a honvédelmi miniszter képviselője, a kitüntetetteknek a bányatelepi munkásokon disztermben, bányász- és levante díszszázadok, a bányagazgatóság tisztikarának jelenlétében. A bányazeneke által intonált Magyar Himnusz és Szózat elhangzása után Nadasdy ezredes intézett beszédet a jelenvöltekhez, mely szerint az elmúlt évek termelési eredményéhez méltóan a m. kir. Kormány a Salgótarjáni Köszönbánya rf. nőgrádmegyei bányászatainak jutalmazásul 18 kitüntetést juttatott. Ezek a kitüntetések nemcsak a kitüntetett egyéneknek, hanem rajtuk keresztül a bányavezetőségnek, minden munkásnak és tisztviselőnek szólnak. Kiemelte még lelkes beszédében, hogy a bányász a belső front első katonája, nélküle, illetve termelvénye nélkül nem volna élet, nem volna ipar és védelmi harcunkban nem lennénk ütőképesek nélküle. Beszéde után kiosztotta az érdemkereszteket, melyek a bányaszalonzenekar Lavolta szerenádját játszotta. A kitüntetések kiosztása után Korompay Lajos m. kir. bányügyi főtanácsos, bányagazgató szólott a kitüntettekhez, kérve rajtuk keresztül az összes dolgozók kitartó, lelkes munkáját, hogy a még nehezebb körülmények ellenére is, egy szebb jövő reményében, győzelmesen megvívassuk önvédelmi harcunkat. A ritkaság ünnepély a bányazeneke által játszott Himnusszal nyert befejezést.

Hírek és különfélek

Az elesett ló.

A mozi előtt kisebb csődület futott össze a minap, — valami történt. Már messziről láttam, hogy nem lehet nagyobb szerencsétlenség, mert az emberek inkább kíváncsiak, mint rémülten álltak körül az utcai baleset áldozatát. Az áldozat egy ló volt, amely megcsuszott a nyálkás sártól síkos kövezeten és elesett. Tehetetlenül feküdt az oldalán, bocsánatkérően pislogott és várta, hogy talpra segítsék. Ez — tudjuk — nem megy nagyon könnyen, a lónak négy karcu lába van és ehhez képest eléggé nehézkes teste, hol az egyik, hol a másik patája csuszott ki alóla, ahogy burgó nőgatással és kantárrángatással talpra akarta cibálni a kocsis.

Alig van a teremtsében még valami annyira szánalmas látvány, mint az ilyen

A salgótarjáni társadalmi egyesületek tisztelgése dr. Rátky Béla polgármesternél.

Március 13-án, hétfőn délután 5 órakor gyülekeztek a helybeli társadalmi egyesületek a városháza nagy tanácsstermében, hogy a város új polgármesterét, dr. Rátky Bélát üdvözlőjek, aki feleségével együtt jelent meg a bemutatkozáson. Horváth László v. tanácsosok, b. polgármester üdvözlötte meleg szavakkal a terembe lépett polgármester házaspárt, majd sorrendben bemutatta az egy vagy több egyesület képviselőit, akik először üdvözlöket.

A Mansz, Szent Erzsébet Nőegylet, az Evangélikus és a Református Nőegyletek nevében dr. Förster Kálmán, Korompay Lajosné, dr. Csengődy Lajosné és Tarnay Kálmán voltak az első üd-

vözlők, akik a polgármesternének viágcsokrokkal is kedveskedtek. Korompay Lajos m. kir. b. ü. főtanácsos, bányagazgató: a Bányászati és Kohászati Egyesület salgótarjáni osztálya, Röder Alfréd acélgári iskolaigazgató az Acélgári tisztikaszinó, az Acélgári Olvasóegylet, a Salgótarjáni Sport Egyesület, a bányakaszinó, az altiszt- és segéd tisztikör, a SalBTC, az Üveggyári olvasókör, a Gépgyári tisztikaszinó és olvasóegylet; vitéz Majoros József a Honász, Zsiday István az Ipartestület, Kovács Gyula a Baross Szövetség; Ferencz István r. k. esperesplébános a Salgótarjáni Kaszinó, a Róm. kat. kör és a Máv s. tisztikör, dr. Förster Kálmán ny. polgármester, a Kárpát Egyesület és a Move lövész

kereszténység lett. Mondja boldog emlékü Prohászka püspök. Azóta a nemzet egy lett a kereszténységgel. Mert, mit lehetne külön választani a nemzet életében, ami nem nemzeti és egyuttal nem keresztény is? Az ország megalapítója a szt. király a kultúra magvetője az Egyház szolgája. A hegyséket koszorúzó várak mellett ott díszelgnek a kolostorok is. A mohácsi csatában 24 000-en halnak meg egyszerre, akik Jézus szt. nevével indultak csatába. Hogy lehetne letépni a régi golyó-tépett, vérrel öntözött hadilobogókról a Szűz Mária képét? Le lehetne e törölni a magyar falvak és városok képeiről a vértanúk arcképeit? Letörni a koronáról a keresztet? És kitépni a címerből a kettes keresztet, hogy a nemzetet meg ne séftse és örökre meg ne ölje? Nem. Mert ha kidobjuk a címerből a kettes keresztet és összetörjük a koronát, elvesz a hármasként, az ezüst folyók. Csak a vörös csikok maradnak emlékül egy elvérzett, elpusztult népek. A hősök lelkében is mindig együtt lángolt a hit és a hazaszeretet. Ez tudta őket, mondhatjuk minden kérdés nélkül a világ legnagyobb és legönzettelenebb hőseivé avatni. Hová lett volna e nélkül Hunyady batorasága, Zrínyi vitézsége és Rákóczi hon-szereimé? A kereszténység lett a nemzet lelke, kultúrája és a vére. E lelkeségből áll, csatázott, művelte a földjét, ringatta

a bölcsőjét és temette halottait. A hit te-rebélyes fáján virultak ki azok a nemzeti eszmék és erények, melyek eddig fenn-tartották a nemzetet. De most odajutot-tunk, hogy veszélyben van minden, ami magyar és nemzeti érték. Hogy idejutot-tunk ismerjük el, hogy nagy részünk van nekünk is benne. A mai nemzedék köte-lessége a hibákat jóvátenni és az ezeré-ves nemzetet a végpusztulástól megmen-teni. A mi erőnk korlátolt, számuk cse-kély, de mégis meg kell próbálni mindent és hő honvédekkel összekapcsolva küz-den az ország megtartásáért. A nemzet-mentés nemcsak katonáink kötelessége, hanem mindnyájunké, kik itthon vagyunk és részt kell vennünk benne teljes erőnk-kel, minden tehetségünkkel és áldozat-készségünkkel. A magyarról azt mondják, hogy csak halni tud a hazáért, de élni nem. Mutassuk meg, hogy küzdeni, dol-gozni, szenvedni, élni is tudunk érte, tu-dunk nemcsak a csatamezők, de a hét-köznapok hősei is lenni. Hogy, mit és hogyan tegyünk, nem állunk utmutatás nélkül, nemzeti nagyjaink, mint tündök-lő csillagok mutatják az utat — fényt vetve a multra és a jelenre. Előttünk az ő példájuk és a mult szomorú tapasztala-tait is, melyek arra intenek, hogy hagy-junk fel a hitközönnyel, a télenességgel a széthúzással és torzszalkodással és terem-tjük meg azt az életet, melyben nincs ur

és szolgál, művelt, vagy tudatlan, szegény és gazdag, hanem csak egy van a ma-gyar testvér!

A kat. Anyaszentegyháznak van egy ünnepe, amely minden szentek tisz-teletére van szentelve. Ilyen ünnepe a nemzetnek március 15-ike, mely ma már minden hőnek és nemzeti vitéznek a napja. Ennek az ünnepnek a tiszteletére gyűltünk össze mi is, hogy az ő dicső emléküknél áldozva hajtsuk meg előttük a hála és elismerés zászlóját. Hajtsuk meg előttük, aztán borítsuk e vérről öntözött magyar földre, a korhadt fakeszesztekre, a jeltelen sirokra, a névtelen magyar hő-sök idegenben porló csontjaira. A lélek szárnyán vigyük magunkkal a hőöket megillető babéroköröket is. Kössük azt hálánk babérjaiból és a szeretet virágai-ból. Fűzzük rá a magyar bánat gyászfa-tyolát, de tegyük rá egy kis nemzetiszín szalagot is fogadásul és ígérettel, hogy amiért ők meghaltak, mi előttünk iszen-t lesz. Ezért fogunk küzdeni és élni, ha kell, becsülettel meg is halni. Lebegjen béke poraik felett, idegen lábak dübör-gése meg ne zavarja pihenésüket. Min-ket pedig segítsen meg a magyarok Iste-ne, hogy hőseink hazaszeretete és áldo-zatkészségétől vezettelve találjuk meg a jobb, nemzeti jövőbe vezető utat.

esetű ló. A ló, a büszke állat, amint ott hever az utca sarában tehetetlenül, — nem tehetek róla, de mindig elszorul a szívem, ha ezt kell látnom. Embert sem szeretek látni, amint elesik, nem tudok ebben semmi groteszkül kacagtatót felfedezni, mint igen sokan, még a filmbohózatokban sem mulattat az elvágódó ember, de végre is, az emberi test olyan ügyesen és rugalmasan van megszerkesztve, hogy aki elesik, az rögtön föl is kelhet, hacsak egyéb baja nincs. Az esetű ló azonban szármalmas tehetetlenség jelképe számomra és valahányszor ilyen látok, az az érzésem, hogy a ló is tudatában van szármalmasságának és ettől jön olyan zavarba, hogy alig tud megint lábra állni.

Ezekben a pillanataiban — ki tudja — talán fajtájának egész büszkeségében és dicsőségében érzi magát megalázva a bánatosan heverő ló, eszébe jutnak nagyszerű rokonai, amelyek hősi csatákban esnek el a harc mezején, vagy remegő inakkal száguldanak a célba a lóversenyterén, igen, igen, a családi gőg megcsúfolását érzi dicstelen utcai bukásában a jó és ettől olyan megalázott, tehetetlen, szármalmas szegény.

„Fel a fejjel, öregem” — szerettem volna odasugni neki, miközben elhaladtam mellette, — „fel a fejjel és gyerünk tovább. A diadalmas élet és a nagyszerű halál mellett van egy harmadik fajta büszkeség is, némán viselni terbunket, zokszó nélkül teljesíteni kötelességünket és megnyugodva elbukni, ha úgy rendeltetett. Ez a büszkeség a tiéd, öregem, de nemcsak a tiéd, hanem millió másé is, tehát vállald nyugodt önérzettel...”

—y—n.

Kossuth Lajos halálának 50-ik évfordulója emlékére a városi képviselő-testület márc. 20-án, hétfőn délelőtt 11 órakor, a városháza tanácstermében díszközgyűlést tart, melyre a képviselő-testületi tagokat és az érdeklődőket a város polgármestere ezúton is meghívja.

A Főplébánia felhívása hiveihez. Minden nap közelebb jutunk a Húsvéthez, mikor isteni Üdvözlőnk megsegíti életkenyerét és odanyújtotta szereteteinek. Minket is hív és Egyháza szavával figyelmeztet. „És legalább Húsvét táján az Oltáriszentséget magadhoz vedd!” Itt van az előkészületi idő. Itt lesznek a szent lelkigyakorlatok, melyeket P. Borsányi Balázs hatvani házfőnök fog tartani és pedig a rá következő héten március 22-én, 23-án és 24-én este 6 órakor a Főplébánia összes asszonyai és lányai részére 25-én Gyümölcösoltó Boldogságnagy ünnepén d.e. 10 órakor közös szentáldozás. D.u. 4 órakor „Katolikus Asszonyok napja” lesz a Bányatársulat iskolájában. 23-án, 24-én és 25-én este 7 órakor lelkigyakorlat a Főplébánia összes férfiaknak szintén a Főplébánia templomban. Aki katolikus és még a lelkével törődik, nem marad el. Ott lesz. Kivétel nincs, de mégis van a csecsemők és észlelők. Ne legyen szavunk a pusztába kiáltónak szava. Hallja meg mindenki. Hitvesek, gyermekek testvérek hozzátok el apukátokat ezekre lélekmentő napokra egy sem maradjon el. 26-án vasárnap d.e. 11 órakor közös szent áldozás a férfiak részére. Nincs szebb látvány Isten és ember előtt, mikor mély tisztelettel és hódolattal egyesül az ember a földpóra a Teremtőjével, Istenével az Oltáriszentség-

ben. Testvér! Krisztás hív; Jöjjetek ve-gyetek és egyetek. Ugy-e ott leszel? Ugy-e férfi vagy? és teljesíted kötelességedet?

A főplébániai A. C. III. előadása. Az a tény, hogy a március 12-ki előadásra is zsúfolásig megtelt a Katolikus Olvasókör díszterme mutatja, hogy a sorozatos előadások megnyerték a hívek széles rétegeinek tetszését. A műsoros délután gerince, Réfi László gimnáziumi tanár, h. igazgató előadása volt. „Ami a családot rombolja”-címen érkezett. A hivatásos nevelő alaposságával mutatott rá azokra a dolgokra, amik a családok vallásos és erkölcsös szellemét rombolják. A mozi, színház, irodalom, sajtó, a család vallásos-erkölcsei szellemének építése helyett, sokszor e jó szellem rombolói lesznek. A szülőknek órkódni kell, hogy családjukban, ezek a tényezők ne teheszenek kárt. Előadó szól még, a tekintély tisztelet meglazulásáról s a korszellem azon jelenségeiről, melyek szintén a család jó szellemének bomlasztói. Lelkes szavakkal mutatott rá arra, hogy ha a családban rossz szellem lesz, meglátszik az az egész nemzeten is. Övük családjainkat, mert ezáltal a nemzetért dolgozunk. Az alapos és meggyőző előadást a közönség lelkes tapsa köszöni meg. A komoly előadást hívó kísérő műsor vette körül, hogy tiszta, felüdt szórakozást is nyújtson a gyűléseknek. A gimnázium és a kereskedelmi iskola illyusága, két szép egyházi éneket adott elő Lőzer László karnagy kíséretével. Turek László karnagy kíséretével. Turek László II. Nagy Tibor III. Várkonyi József IV. gimnazista átértett lelkes szavallatát hallottuk. Élvezettel hallgatta a közönség Bauer Gyula művészi hegedűjátékát, Timár Éva ügyes zongora kísérete mellett. Schubert Ave Mariáját és Brahms Valzerét adták elő. A műsor végén, a polgári leányiskola szereplő gárdája, K. Tóth Lenke: Háborus uzsonna című jelenetét adta elő. A jelenet keretében szereplők játéka óriási tetszést váltott ki. Több szereplő bemutatóját meg kellett ismételni. Az előadás végén Ferencz István esperes-plébános mondott köszönetet a híthü előadóknak, a lelkes szereplőknek s az előadásokon résztvevő öntudatos katolikus közönségnek. Kárta a megjelenteket, hogy ha a Katolikus Akció ismét előadást hirdet, hasonló lelkesedéssel jöjjenek. Itt jelentjük be, hogy a 19-ére tervezett IV. előadás, a főplébánián kívül álló okok miatt elmarad.

Ujmise városunkban. Öröndes tény, hogy utóbb minden évben, bemutatja városunk egy szülőtte, első szentmise áldozatát. A nagy paphány idején, városunk becsülettel gondoskodik, az utánpótlásról. Az elmúlt vasárnap, március 12-én mutatta be, a főplébánia templomban, első szent miséjét, Strichirs Károly rosnagybármegyei áldozópap, városunk szülőtte. Az ujmisés egyházi díszben, a segédkező papság kíséretében, a plébániáról indult harangszóra az Ur oltárához. A szépen feldíszített oltárnál Veni Sanctet énekelt a Szentlélekhez, majd megkezdte első szent áldozatát. A kézvezetői tisztelet Ferencz István esperes-plébános töltötte be. Evangéliumkor Mácsai Imre litkei plébános, az ujmisés egykori hittanára, mondotta a szentbeszédet. Tartalmas beszédben megmutatta, hogy a mai időknek is szüksége van papra. Szüksége a hatalmasoknak és az elesetteknek

egyaránt. A pap van bivatva megmutatni mindenkinek, az egyedül szükségét, az örök boldogságot, melyet ha elvesztünk, mindent elvesztünk. Az új papot az életbe, az Igazságot és a Szeretetet hirdetni küldi. Fejéjénálkora a hívek alkalmi éneket énekelnek. Szentmise alatt, Incze Aurél hangversenyének, az ujmisés barátja, gyönyörűen énekl el Koudela: Magyar miatyánkját. Szentmise végén az új pap, édesanyját rokonait, majd a hívek tömegét részesíti ujmisés áldásban.

Felhívjuk róm. kat. vallásu, kedves olvasóink szíves figyelmét a Ferences templomban, holnap, vasárnap történő oltárszentelésre, melyet szentbeszéddel egybekötve, ünnepélyes szentmise keretében Uzdoczy Zdravec István püspök fogja tartani. A Ferences templomban vasárnap d. u. 4 órára hirdetett orgonahangverseny tekintettel a mostani körülményekre elmarad.

Böjti est az evangélikusoknál. Mult vasárnap bensőséges lelkivizsgálat középpontjává tette Antal Zoltán balassagyarmati református lelkész az emberi gyarlóságok és bűnök sorában a türelmetlenség és az irigység emberi hajlamait és úgy a délelőtti, mint az esti igehirdetésben nagy mélységeket járó finomságokig hatoló fejtegetésekkel mutatott rá a jelen időkben ezen mindenkihez hozzátapadó emberi bűnök jelentőségeire, eleven és a való életből vett illusztrációkkal világítva meg és színezve mondanivalóit. A halásan figyelő közönség sok lelkitanulással gazdagodva vált meg a Székely Ágnes nagyvonalu, szép szavallatával, a Surányiné Bartholy Klára vezetésével közreműködő és nemcsak a melódiavezetéssel, hanem a szövögmegmondással is exceláló Enekkar, a Róder Alfréd biztos vonalvezetésével előadott orgona és vonósduett mint Deman Gusztáv és Szalay József szólaltatott meg mély átérzéssel hegedűn — és dr. Csengődy Lajos esperes szolgálta- tával elmélyített vallásos estélyről.

Nemzetvédelmi Kereszt. Ifj. Szolga Pál orvosjelöltet Kormányzó Urunk a megszállás alatti Délvidéken tanúsított hazafias magatartásáért a Nemzetvédelmi Keresztel tüntette ki.

Áthelyezés. Szolga István Máv intéző Szabadkáról a szolgálat érdekében Budapestre, a Máv igazgatóságához kapott áthelyezést.

Wolf Lajos, budapest-kelenföldi esperes-lelkész tart a Skarditáv népek vallásos életéről előadást márc. 19-én az evangélikus templomban kísérelő műsor keretében.

Halálozás. Id. Blazsek Károly nyug. bányamester hosszas betegség után, 79. éves korában, március 11-én elhunyt. Temetése 13-án d. u. 3 órakor volt a városi temető ravatalozójából, a róm. kat. egyház szertartása szerint, a bányatársulati tiszti, segéd- és altiszti kar nagy részvéte mellett. Az elhunytban Blazsek Károly várpallati főintéző édesatyját, Blánár Sándor iskolaiigazgató, kulturális előadó pedig apósát gyászolja az elhunyt b a n.

Március 15-iki ünnepségek. Városunkban és vidékén bensőségesen ünnepelték meg 1848. március 15-nek 96-ik évfordulóját. D. e. 10 órakor az összes felekezetek templomaiban istentiszteletek és a nemzeti ünnepet méltató beszédek voltak. Bár a levante-ifjúság által a város főterén megrendezni óhajtott ünnepély a közbejött légóltalmi riadó miatt elmaradt, az iskolák, egyesületek, olvasóköriök úgyszólván kivétel nélkül műsoros ünnepélyek keretében megemlékeztek a nap jelentőségéről. Itt említjük meg, hogy a salgótarjáni Ipartestület ünnepélyéről, melyen az ünnepi beszédet dr. Rátky Béla polgármester tartotta, a jövő számunkban fogunk megemlékezni.

A Salgótarjáni Bányatelepi Torna Club közgyűlése. Folyó hó 13-án este 7 órai kezdettel tartotta meg az SBTC. évi rendes közgyűlését a bá-

APOLLÓ MOZGÓ

SALGÓTARJÁN

szombaton, 3, 5 és 7 kor,
vasárnap, 1, 3, 5 és 7-kor,
h é t f ő n, 3, 5 és 7-kor,
k e d d e n, 5 és 7 órakor,
s z e r d á n, 5 és 7-kor,

Kalotaszegi

Madonna

A magyar Erdély romantikus szépsége egy hatalmas film-költeményben. Főszereplők: Sárdi János, Adorján Éva, Petrovich Szvetiszáv, Maklár; Zoltán és Tompa Pufi. Kieg.: hirdók.

csütörtökön, 5 és 7 órakor,
pénteken, 5 és 7 órakor,
Csak 16 éven felülieknek!

Egy csók

az élet

Főszereplők: Regina Linnan-helma és Karlo Angerkoksi. Kiegészítésül: UFA hirdók.

nyakaszinó helyiségében. A népies közgyűlésen a szokásos titkári, pénztárnoki, intézői, gazdasági és felügyelő bizottsági beszámolókat után választották meg a tisztikart. Az új tisztikar a következő: díszelnök: Korompay Lajos bányauji főtanácsos, bányaiigazgató. Tiszteletbeli díszelnök: Schreiner Jenő üveggyári igazgató. Elnök: Kárpáthy Dezső bányaintéző. Tiszteletbeli elnök: vitéz Adorján Henrik bányaiigazgató. Ügyvezető elnök: Dr. Wagner Jenő bányatisztviselő. Főtákar: Csincsik Gyula bányatisztviselő. Titkár: Ifj. Hartényi József tisztviselő gyakornok. Főpénztáros: Bencze László bányahivatalnok. Jegyző: Hochberger István bányatisztviselő. A labdarugó szakosztály előadói: az I. csapatnál: Murányi Lajos bányatisztviselő. A II. csapatnál: Menich István bányahivatalnok. A III. csapatnál: Zsidai Imre bányahivatalnok. A sakk szakosztály előadói: Blánár Sándor igazgató tanító, Gabriel József bányatisztviselő. Uszó szakosztály előadói: Molnár Sándor bányahivatalnok. Atlétikai szakosztály előadói: Zelenka István. Asztali tenisz szakosztály előadói: Tihanyi Sándor bányahivatalnok. Torna szakosztály előadói: Molnár Sándor bányahivatalnok. Teké szakosztály előadói: Fabian László bányahivatalnok. Oravec József várjár.

RENDŐRI HIREK.

A salgótarjáni rendőrkapitányság a Ferences plébánia feljelentésére nyomozást indított a plébánia sérelmére a templomból különböző oltárokról elloptott terítők tetteseinek kiderítésére. A nyomozás eredményre vezetett. A kapitányság elfogta a tettest Orosz Irén 21 éves családi eltartott, salgótarjáni lakos személyében, akinél az oltárterítők egy részét meg is találta. A tettest a kapitányság letartóztatásba helyezte és a balassagyarmati kir. ügyészségnek adta át.

A kapitányság Kecskés Ferenc 19 éves gyárimunkás és egy fiatalkorú társi személyében betöréses lopás tetteseit fogta el. Nevezettek több betörést ismertek be. Kecskés Ferencet a kapitányság letartóztatásba helyezte és a balassagyarmati kir. ügyészségnek adta át, míg fiatal korú társát őrizetbe vette és a balassagyarmati kir. törvényszéknek, mint a fiatalkorúak bíróságának adta át.

A salgótarjáni kapitányság detektív csoportja arról értesült, hogy a városban üzletszerűen követnek el cipő árdragítást. A nyomozás eredményre vezetett, mert a nyomozó detektívek tetten érték Bógenglück Tibor állásnélküi, család eltar-tottat, hogy cipőkkel súlyos árdragítást követett el. Nevezett ellen az eljárás megindult.

A „Közellátási Értesítő” legutóbbi száma a következő rendeleteket tartalmazza:

A m. kir. közellátásügyi miniszter 12800/1944. K. M. számú rendelete

a papíros és a papírosárak legmagasabb nagykereskedői eladási árának megállapítása tárgyában.

A m. kir. közellátásügyi miniszter 6813/1944. K. M. számú rendelete

a gyümölcslevelek fűszerkiskereskedői el-

dási árának és a palackbetét összegének megállapítása tárgyában.

A bányagazdálkodási m. kir. kormánybiztos 359/1944 számú rendelete

a börtépszijak igénylésének és az elhasznált gépszijak beszolgáltatásának szabályozása tárgyában.

Pattanásai vannak?

Használjon Szücs-féle BUBI arcszeszt,
amely megszünteti pattanásait
és az arc bőr zsirosságát!

Szeplős, májfoltjai vannak?

Használja Szücs-féle hámlasztó kenő-
csőt, amely arcát fehérré és
bársnyóssá teszi! Kapható:

Szücs Róbert

„Magyar Korona” gyógyszerárán!

SPORT

Ujpest—Sal. BTC 5:4 (4:2)

Ujpest, 6000 néző, vezette: Dankó.

Góllövők:

Penderi, Szusza, Vincze, Nagymarosi (11-es), Szusza, Csuberda (11-es),
Kiss, Nagymarosi (11-es), Laczkó.

Erősen szeles időben futnak ki a csapatok a pályára Dankó játékvezetővel az élen és így állanak fel:

Ujpest: Wimmer — Balogh II., Biró — Balogh I., Nagymarosi, Széphegyi — Pozsonyi, Szusza, Penderi, Zsengeller, Spányik.

S.B.T.C.: Szabó II. — Simonyi VI., Kiss — Marosi, Debreczeni, Bognár — Kanyó, Csuberda, Vincze, Laczkó, Trenka.

Az első félidőben az Ujpestnek kedvez a szerencse, mert a nagy széllel a hátában kezdi a játékot. Mindjárt a kezdetben gólt érnek el az upestiek. Balogh I. előre adott labdájával Pozsonyi fut el, azt jól adja be és a szemfüles Penderi körülbelül a hatos tájáról pompás lövéssel szerzi meg az első gólt. 1:0.

Néhány pompás támadást vezet a Sal. B.T.C. Vincze és Laczkó révén, de a góllövésnél nincs szerencsájük. A 14. percben ismét az Ujpest szerez gólt. Spányik középreadott labdáját elcsípi ugyan Bognár, de az Szusához kerül és a jobb összekötő mintegy 16 méterről pompás gólt rug. 2:0.

A Sal. B.T.C. fokozza az iramot és tovább támad, de az upesti védelem, — Wimmerrel az élen, — minden támadás egy időre meghusul. Végre a 18. percben Balogh I. durvasága miatt szabadrugás az Ujpest ellen. Bognár iveli Vincze elé a labdát, aki a hálóba lövi azt. 2:1.

Az ötödik az S.B.T.C. táborában csak a 32. percig tart. Igaz hogy Simonyi kézzel nem érintette a labdát a játék hevében, de a játékvezető így látta és ezért 11-esít itél, melyet Nagymarosi helyez a kapu balsarkába. 3:1.

Az óramutató még csak 33 percet mutat és máris újabb gólt ér el az Ujpest. Szabó II. kiejt egy labdát, melyet Zsengeller szerez meg. Azt szépen beiveli Szusza elé, aki pompás lövéssel a felső lécc alá lövi a negyedik gólt. 4:1.

Közvetlenül a gól után Vincze egyéni játékkal tör az upestiek kapujára, de a 16-os vonalon belül Széphegyi csúnyán felvágja. A megítélt 11-esit Csuberda biztosan helyezi a bal kapufa mel'ett a hálóba. 4:2.

Az utolsó percekben említésre méltó esemény nem történik.

A második félidőben ismét az S.B.T.C. támad. Szinte kapujához szorítja ellenfelét. A 13. percben ugyan megsérül

Debreczeni, de tovább játszik. A 15. percben Pozsonyi dancsolja Laczkót. A megítélt büntetőt Kiss Gyuszi rugja és labdája a meglepett Wimmer fölött hull a hálóba. 4:3.

Az ötödik megint nem sokáig tart az S.B.T.C. táborában, mert Nagymarosi labdájába érthetetlenül beleüt Marosi. A megítélt 11-esit ismét Nagymarosi helyezi nagy erővel a jobb sarokba. 5:3.

IRDESSEN!
A MUNKA
POLITIKAI HETILAPBAN!

A gól nem keseríti el a Sal. B.T.C.-t és tovább támad. Támadásának eredménye is van, mert a 29. percben Laczkó még tud az eredményen szépíteni.

Innen kezdve az S.B.T.C. támad. Csuberda gólt is rug, de a játékvezető les címén azt nem adja meg. Nem volt les. Laczkó bomba szabadrugásán nem is történik már említésre méltó esemény.

Szögletarány: 4:3 az S.B.T.C. javára.

Bírálatunk a mérkőzésről:

A labdarugást szerető sporttársadalom nagy érdeklődéssel várta ezt a mérkőzést. Nem hiába, mert a mérkőzés valóban jó sportot nyújtott. Mindkét csapat kitett magáért. Erőnlétben, labdakezelésben, lelkesedésben teljesen egyforma teljesítményt nyújtottak. Az Ujpest szerencsebb volt. Ehhez segítette őket a játékvezetőnek sokszor téves ítélete is. Ezen a mérkőzésen nem érdemelte meg az S.B.T.C. a vereséget. A döntetlen igazságosabb lett volna.

Az Ujpestben Balogh II., Biró, Nagymarosi és Pozsonyi játszottak egy olyan nagy csapathoz méltóan, mint az Ujpest.

Az S.B.T.C.-ben Szabó II., Debreczeni és Vincze egészen kimagasló tel-

jesítményt nyújtottak. A többiek is megtették kötelességüket. Hogy ezt a sorsdöntő mérkőzést mégis elvesztették az nem egészen a játékosok hibájából történt.

A játékvezető bizonytalanul, bizony sokszor az S.B.T.C. kárára vezette a mérkőzést. Dankót ismerjük és éppen ezért csodálkozunk gyenge játékvezetésén.

Vasárnap f. hó 19-én a budapesti Elektromos Művek csapatát látja vendégül az S.B.T.C. A 6 helyre feltöltött Elektromosokkal ismét sorsdöntő mérkőzést játszik a csapat. Ha az S.B.T.C. játékosok magukévá teszik az előkészítő mérkőzéseken tett észrevételeinket, miszerint csak akkor fog az S.B.T.C. csapata részére babér teremni, ha mindenképp a játékosok fegyelmeltek és bajtársak lesznek, akkor a vasárnapi mérkőzésen nem maradhat el a siker és városunk reprezentáns csapata ismét elfogja foglalni az öt megillető előkelő helyet.

Van szerencsém a mélyen tisztelt hölgyek és urak figyelmét felhívnom a Salgótarján, Fő u. 96 sz. alatt levő angol és francia női és férfi szabó műhelyemre, ahol a legnagyobb igényeknek megfelelően készülnek kosztümök, felöltők, télikabátok, leányka és gyermek kabátok, valamint férfi, fiú kabátok, öltönyök és iskola ruhák.

MAJLIK JÓZSEF
ferfi és női szabó mester

Tartalékos tiszt csak az lehet, aki levante ifjuzetető volt.

A Honvédelmi Miniszter elvi döntése nem érinti a karpaszományos jogot. A Levante Hírközpont jelenti: A megújított levante intézmény korszerű szervezetével sokoldalú és szerteágazó tevékenységet végez. Az elmúlt két és fél év alatt tervszerűen kibaszalták az ifjúságban rejlő mozgalmi erőt és lelkesedést is úgy, hogy az alsóbb levante parancsnoki helyeket (raj- és szakasparancsnokok s azok helyettesei) önkéntes jelentkezés alapján külön kiképzett ifjuzetetőkké töltötték be. Ezzel a többi levante közül tehetőséggel, szorgalmával, nagyobb munkájával és többtudásával kiemelkedő lelkes ifjakat megfelelő ellenőrzés mellett vezetőként alkalmazták és előkészítik arra, hogy a honvédségben mint parancsnokok is megállják helyüket. Kiképzésük az általános levante képzésen kívül különösen gondos nevelésből, gyakorlati és elméleti vezetői ismeretekből, stb. tevődik össze.

Szükséges, hogy a középiskolás levante minél nagyobb számban elvégezzék az ifjuzetetői tanfolyamokat, majd mint ifjuzetetők működjenek közre a levante képzésben, mert a tartalékos tiszt és a tényleges tiszt nagyrésze az ő körükből kerül ki.

Ez az elgondolás vezette a Honvédelmi Minisztert, amikor elvi döntést hozott és kimondotta: „tartalékos tiszt csak az lehet, aki korábban ifjuzetetői kiképzést kapott és a levante kiképzésben eredményesen közreműködött. Ez a rendelkezés természetesen nem érinti a honvédel-

mi törvényben szabott karpaszományos jogot, amelyhez minden arra testileg alkalmas ifjunak továbbra is joga lesz, ha a követelményeknek megfelelő középiskolai végzettséget megszerzi.

A Honvédelmi Miniszter erről az elvi határozatáról értesítette a Vallás és Közoktatásügyi Minisztert azzal, hogy a középiskolás ifjúság széleskörű önkéntes jelentkezésének biztosítására, valamint az ifjuzetetői képesítéssel járó előnyök megismertetésére kívánatos az érdeklődő ifjúság saját érdekében való mielőbbi tájékoztatása.

A kultuszminiszter intézkedésére az ország valamennyi olyan iskolájában, melynek elvégzése a karpaszományos jog megszerzésére alkalmas, a tanulók előtt kihirdették, hogy a jövőben, előreláthatólag már az 1944—45. kiképzési évben a honvédelmi miniszter csak azokat a karpaszományosokat bocsátja tartalékos tiszt kiképzésre és így a tartalékos tisztifokozatot is csak azok nyerhetik el, akik korábban ifjuzetetői kiképzést kaptak és a levante kiképzésben mint ifjuzetetők eredményesen közreműködtek.

Tartsuk be szigorúan a légvédelmi előírásokat.

Művészi szobrot adnak át a levante Serédi hercegprimásnak és Czaplak egri érseknek. A magyar ifjúság életének és munkájának alapja: a vallásnevelés, amelyet a levante intézményben nagyfontosságú rendeletek biztosítanak. A levante ifjúság lelki gondozásáról külön szervezet gondoskodik: az ifjúság Honvédelmi Nevelésének Országos Vezetője mellett működő lelkesítő csoport és az ő irányításuk mellett működő levantelelkészek, szerte az országban. Az ifjúság vallásnevelésének nevelésének jelképezésére vitéz Bély Alajos vezérezredes szobrot készíttetett. A szobor Krisztust ábrázolja, mellette áll egy magyar levante ifjú és egy levanteleány. Ábrát néznek Jézusra, aki áldólag terjeszti följük kezét. A Krisztus-szobrot — Hanzély Gizella művészi alkotását — ünnepélyes körülmények között levante ifjúság és levanteleányok küldöttsége adja át dr. Serédi Jusztinián bíboros hercegprimásnak és Czaplak Gyula egri érseknek, aki a hercegprimás megbízásából levanteügyekben az ő helyettese. Egerben szombaton délután az Erseki palotában került sor az ünnepségre. Az esztergomi ünnepség időpontját akkor tűzik ki, ha Serédi hercegprimás visszaérkezett a primási városba.

Hírdetmény a számolólapok illetékeiről. A balassagyarmati m. kir. pénzügyigazgatóság 12 018—3—1944. III. a. szám alatt hírdetményt bocsátott ki a számolólapok illetékeiről. A m. kir. miniszterium 90—1944. M. E. sz. rendeletével (megjelent a Budapesti Közlöny 1944. február 13. i. 35. számában) 1944. évi március hó 15-től kezdődő hatállyal a számolólapilleték lerovására kötelezett üzemek (üzletek) körét lényegesen bővítette és újból szabályozta a számolólapilleték lerovásával kapcsolatos összes kérdéseket. A m. kir. pénzügyigazgatóság felhívja az érdekeltek figyelmét az idézett rendeletre, melynek kivonatát és magyarázatát mindenki elolvashatja a Vég Kálmán féle könyvkereskedés katalógusában kifüggesztett, részletes hírdetményről.

MINDEN CSÜTÖRTÖKÖN JELENIK MEG
a legjobb, legérdekesebb képes hetilap a

Szerkesztő: Egyed Zoltán.
Okvetlenül vegye meg ARA PÉRT.

Nyomdatulajdonos: Vég Kálmán.